

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/75/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122205233
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8122205233.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Kalinákovej a JUDr. Zuzany Biščákovej v právnej veci navrhovateľky K. I. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., N. XXX, adresa na doručovanie F. J. X, N., právne zastúpená Mgr. Petrom Troščákom, advokátom, so sídlom Hlavná 50, Prešov proti manželovi navrhovateľky S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, N., právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Mačíkom, advokátom, so sídlom Slovenská 69, Prešov, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom: S. Q., nar. XX.XX.XXXX a S. Q., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpených opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, o odvolaní matky voči rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29P/143/2022 - 294 zo dňa 24.08.2023, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch II. v časti určenia výživného na mal. S. a v časti neurčenia výživného na mal. S., III. a V.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Navrhovateľka svojim návrhom podaným na príslušný súd prvej inštancie 03.06.2022 žiadala, aby súd rozviedol ich manželstvo s manželom a na čas po rozvode upravil pomery k maloletým deťom tak, že ich žiada zveriť do svojej osobnej starostlivosti a zo strany otca určiť výživné 170 eur pre maloletého S. a 130 eur pre maloletého S.. Na poslednom pojednávaní 24.08.2023 žiadala určiť výživné pre maloletého S. vo výške 250 eur a pre maloletého S. vo výške 200 eur. Zároveň žiadala upraviť styk otca s maloletými deťmi a to počas bežného roka každý páry týždeň od piatka od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod., počas letných prázdnin každý rok od 01.07. od 09.00 hod. do 15.07. do 18.00 hod. a od 01.08. od 09.00 hod. do 15.08. do 18.00 hod., počas vianočných sviatkov každý páry rok od 23.12. od 09.00 hod. do 29.12. do 18.00 hod. a každý nepáry rok od 30.12. od 09.00 hod. do 06.01. nasledujúceho roka do 18.00 hod.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol, tak, že:
„I. Manželstvo účastníkov K. I. Q., rod. C., nar. XX.XX.XXXX a S. Q., nar. XX.XX.XXXX, uzatvorené dňa XX.XX.XXXX v N., ktoré je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu N., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX r o z v á d z a.

II. Na čas po rozvoде z v e r u j e mal. S. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že:

- matka je p o v i n n á zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého S. každý párny týždeň, a to od 18.00 hod. nedele nepárneho týždňa do 18.00 hod. nedele párneho týždňa,
- otec je p o v i n n ý zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého S. každý nepárny týždeň, a to od 18.00 hod. nedele párneho týždňa do 18.00 hod. nedele nepárneho týždňa,
- otec je p o v i n n ý maloletého S. v stanovenom čase prevziať v bydlisku matky a matka je p o v i n n á maloletého S. v stanovenom čase prevziať v bydlisku otca,
- každý z rodičov je p o v i n n ý v stanovenom čase odovzdať maloletého S. do striedavej osobnej starostlivosti druhého rodiča s jeho osobnými vecami a riadne ho pripraviť,
- výživné zo strany rodičov sa počas trvania striedavej osobnej starostlivosti vo vzťahu k maloletému S. n e u r č u j e,
- z v e r u j e mal. S. do osobnej starostlivosti matky,
- obaja rodičia sú oprávnení a povinní obe mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok,
- u r č u j e otcovi prispievať na výživu mal. S. sumou 150,00 Eur mesačne, ktoré výživné bude poukazovať k rukám matky, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvoде manželstva, opakovane do budúcnosti,
- u p r a v u j e styk otca s mal. S. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. S. každý nepárny týždeň v roku od piatka 16.00 hod. do nedele 18.00 hod.,
- matka je p o v i n n á dieťa na styk s otcom riadne pripraviť.

III. V prevyšujúcej časti návrh matky z a m i e t a.

IV. V prevyšujúcej časti návrh otca z a m i e t a.

V. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.“

3. O rozvoде manželstva rozhodol okresný súd podľa ustanovenia § 23 ods. 1 v kontexte s § 18 zákona č. 36/2005 Z. z o rodine a zároveň rozhodol aj o zverení maloletého S. do striedavej starostlivosti oboch rodičov a maloletého S. do osobnej starostlivosti matky a zároveň určil povinnosť prispievať zo strany otca na výživu maloletého S. sumou 150 eur mesačne. Výživné pri maloletom S. súd neurčil. Zároveň súd rozhodol aj o trovách konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP. S poukazom na príslušné ustanovenia Zákona o rodine, konkrétne § 24 ods. 1, ods. 3, ods. 5, § 25 ods. 2, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 rozhodol v zmysle príslušných ustanovení o samotnom zverení maloletých detí, ako aj úprave styku rodičov k maloletým deťom.

4. Na základe výsledkov dokazovania, výsluchom účastníkov, ako aj listinnými dôkazmi mal súd za preukázané, že manželstvo účastníkov konania nespĺňa svoju funkciu, a preto manželstvo rozviedol. Zároveň po rozvoде upravil pomery k maloletým deťom vzhľadom na ustanovenie § 100 MP. Súd prvej inštancie konštatoval, že obaja rodičia sú ochotní, schopní a spôsobilí vychovávať maloleté deti, aj keď v súčasnosti je ich komunikácia sťažená, aj keď každý má určité výhrady vo vzťahu k tomu druhému. Čo sa týka maloletého S. tento je v striedavej osobnej starostlivosti v týždenných intervaloch. K striedaniu maloletého u rodičov došlo v priebehu januára 2023 napriek tomu, že matka s touto formou starostlivosti nesúhlasila. Súd nezistil žiadny dôvod, prečo by nemal striedavú osobnú starostlivosť vo vzťahu k maloletému S. určiť. Vzhľadom na postoj maloletého S. súd ho zveril do osobnej starostlivosti matky a upravil styk otca s maloletým. Vzhľadom na existujúci stav, teda zhoršený vzťah maloletého s otcom zatiaľ len na každý druhý víkend bez sviatkov, a to v čase, keď je u otca aj maloletý S., aby bola súrodenecká väzba čo najviac zachovaná. Neskôr rodičia môžu kontakt otca s S. prípadne cez sviatky a prázdniny upraviť inak, širšie bez toho, aby do toho zasahoval ktokoľvek tretí, teda aj súd. Čo sa týka výživného vzhľadom na skutočnosť, že u rodičov viac-menej od konca januára fungovala u maloletého S. striedavá osobná starostlivosť, výživné na neho neurčoval.

U S. určoval výživné. Do konca apríla otec preukázateľne poberal daňový bonus a jeho príjem bol vyšší, od mája začala poberať daňový bonus matka a príjem otca sa znížil. Súd určil otcovi výživné vo výške 150 eur mesačne, pričom prihliadal na skutočnosť, že otec uhradza maloletým deťom sporenie po 50 eur mesačne a zakupuje im, aj keď nepravidelne, kredity na mobilné telefóny. Vzhľadom na príjem otca a skutočnosť, že má maloletého S. v striedavej osobnej starostlivosti a príjem matky s tým, že táto zdieľa spoločnú domácnosť s priateľom, teda náklady má rozdelené, súd má za to, že výživné je zodpovedajúce. V prevyšujúcej časti návrh matky na určenie výživného zamietol.

III. Obsah odvolania matky a vyjadrenie k odvolaniu

5. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie zo dňa 24.08.2023 pod sp. zn. 29P/143/2023 - 294 podala včas odvolanie matka prostredníctvom právneho zástupcu, pričom sa odvolala voči výroku II. v časti výživného a výroku III. Rozsudok prvej inštancie považuje matka za nesprávny z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písmena a), b), d), e), f), h) CSP, ako aj ustanovenia § 62 ods. 1 CMP. V odvolaní uvádza matka maloletých, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený s prihliadnutím na úsečnú právnu argumentáciu a taktiež nepresvedčivý s ohľadom na absenciu čo i len jednému odkazu na konštantnú rozhodovaciu prax vyšších súdov v skutkovo obdobných veciach. Poukázala na to, že považuje rozsudok za nedôvodný, nepreskúmateľný, zjavne svojvoľný, arbitrárny, pretože hrubo nerešpektuje platnú právnu úpravu a rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR, pričom poukázala na nález Ústavného súdu ÚS/243/07 z 19.06.2008, na nález Ústavného súdu SR III. ÚS 107/07 z 30.10.2007, ďalej na nález Ústavného súdu SR I. ÚS 33/2012 z 03.10.2012, nález Ústavného súdu II. ÚS 410/06 z 02.08.2007, citovala príslušné ustanovenia článkov Ústavy SR, ako aj Dohovoru o právach dieťaťa a zároveň ustanovenia Zákona o rodine § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1. V odvolaní zároveň poukázala na rozsudok Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 11CoP/20/2016 dňa 21.06.2000, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21CoP/27/2018 zo dňa 22.01.2019.

6. V odvolaní zároveň konštatovala, že je nepochybné, že v predmetnej veci existovali dôvody pre určenie výživného vo vyššej sume na maloletého S., ktorý bol zverený do osobnej starostlivosti matky s úzkou úpravou styku s otcom a taktiež boli splnené zákonné predpoklady pre určenie výživného na maloletého S. zo strany otca aj počas striedavej osobnej starostlivosti, pretože príjmové a majetkové pomery sú priaznivejšie na strane otca oproti matke. Ďalej argumentovala tým, že zo skutočnosti, ktoré uvádza v odvolaní, a to, že príjem otca bol za obdobie august 2022 až december 1 013,40 eur, ďalej v sume 1 208,50 eur za obdobie január 2023 až apríl a v sume 975 eur za obdobie máj až júl 2023. Z uvedeného vyplýva, že otec má celkový príjem, ako aj príjem z nájmu za garáže vo výške 35 eur mesačne a poukázala na to, že Krajský súd v Prešove ako odvolací súd vo svojej rozhodovacej praxi zdôrazňuje, že v zmysle platnej zákonnej úpravy je výška výživného 20 až 30 % z priemerného čistého mesačného príjmu. V tomto prípade dôvodila tým, že je potrebné zvýrazniť, že otec má dve vyživovacie povinnosti, a to k maloletému S. a k maloletému S. a zároveň poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trnave 10CoP/15/2016 zo dňa 30.06.2016, pričom ku každému jednému či už nálezu Ústavného súdu alebo rozhodnutiu krajského súdu citovala ustanovenia, na ktoré poukázala v odvolaní.

7. Súd prvej inštancie podľa odvolateľky nezohľadnil, že otec by mal platiť výživné na maloleté deti v rozsahu 20 až 30 % dosahovaného čistého príjmu, čo predstavuje za obdobie podľa nej august 2022 až apríl sumu 267 eur až 400,50 eur mesačne a od 01.05.2023 do budúca sumu 242 eur až do 363 eur mesačne. V závere odvolania poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove 24CoP/48/2019 z 26.09.2019 a argumentovala tým, že v prejednávacom prípade príjem otca predstavoval mesačný príjem 1 250 eur a kritériám uvedeným v predchádzajúcom odseku odvolania podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá stanovené výživné vo výške 200 eur mesačne, čo predstavuje 16 % čistého príjmu otca. Podľa odvolateľky z citovanej časti odôvodnenia rozsudku krajského súdu zo dňa 26.09.2019 vyplýva, že výživné bolo určené podľa Českej tabuľky, ktorá bola v účinnosti od 01. januára 2023, pričom zobrazila v odvolaní uvedenú tabuľku a so zreteľom na vek maloletého S. a S. je zrejmé, že obaja spadajú do vekovej kategórie 11 až 15 rokov, čo potom vyplýva, že každému by sa malo dostať 16 % z čistého príjmu otca, a to na maloletého S. 194 eur mesačne a na maloletého S. 80 eur mesačne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhla odvolateľka zrušiť rozsudok v napadnutej časti a vec vrátiť na ďalšie konanie, respektíve zmeniť rozsudok v napadnutej časti tak, že určí otcovi prispievať na výživu maloletého S. sumou 194 eur a na výživu maloletého S. sumou 80 eur dňom právoplatnosti výroku o rozvoze manželstva opakovane do budúca.

8. Uvedené odvolanie bolo doručené tak otcovi maloletých detí, ako aj kolíznemu opatrovníkovi, ktorí sa k odvolaniu nevyjadrili.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací po preskúmaní veci zistil, že odvolanie bolo podané včas v zmysle ustanovenia § 362 ods. 1 CSP oprávneným subjektom - matkou maloletých detí podľa ustanovenia § 359 CSP proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa v súlade s § 355 ods. 1 CSP, pričom podané odvolanie má zákonné náležitosti v zmysle § 127 a § 363 CSP. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia v jeho napadnutej časti, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 329 ods. 1 CSP, pričom deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený za dodržania minimálne päťdňovej lehoty vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako bol vyvesený na úradnej tabuli, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu je vecne správny.

10. Predmetom odvolacieho konania je v rozsahu odvolania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o zverení maloletého S. na čas po rozvode do striedavej starostlivosti oboch rodičov s tým spojenou úpravou styku a v nadväzujúcich výrokoch o výživnom povinného otca na mal. S., ktorý bol súdom zverený do osobnej starostlivosti matky. Rozhodnutie okresného súdu o rozvode manželstva (I. výrok), ktorý nebol odvolaním dotknutý, nadobudol právoplatnosť.

11. Odvolací súd preskúmal argumenty odvolateľky, vznesené v odvolacom konaní, vo vzťahu ku konkrétnej úprave výživného na maloleté deti, totožné s jej tvrdeniami v priebehu konania, pričom posudzoval aplikáciu zákonných podmienok na dané skutkové okolnosti pre úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva v zmysle napadnutých výrokov súdu prvej inštancie.

12. Súd v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o mal. deti podľa Civilného mimosporového poriadku zásadne nie je viazaný návrhmi účastníkov. Vyšetrovací princíp je upravený v článku 6 CMP, podľa ktorého súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci.

13. Vo vzťahu k napadnutým výrokom rozsudku ako celku odvolací súd uvádza, že súdom prvej inštancie bol v dostatočnom rozsahu zistený skutočný stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok v žiadnom prípade nie je arbitrárny, nepreskúmateľný. Práve naopak, súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k správne mu vyhodnoteniu všetkých predložených listinných dôkazov a prijal vo veci správny právny záver.

14. Podľa § 24 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom.

Ústavnoprávny základ pri rozhodovaní súdu o úprave osobnej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa vyplýva aj z Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého má dieťa právo na starostlivosť oboch rodičov (čl. 7) a rodičia majú právo na to, aby od nich dieťa nebolo proti svojej vôli zásadne oddelené, ibaže by príslušné úrady na základe súdneho rozhodnutia a v súlade s platným právom a v príslušnom konaní určili, že takéto opatrenie je potrebné v záujme dieťaťa. Uvedené však odvolací súd v danom konaní plne súd prvej inštancie rešpektoval.

Podľa odvolacieho súdu princíp v zmysle článku 10 ods. 2 Listiny, podľa ktorého na starostlivosť o deti majú zásadne právo obaja rodičia, bol dodržaný.

15. Kolízny opatrovník, ako aj účastníci konania boli vypočutí súdom prvej inštancie a na základe listinných dôkazov, ako aj výsluchu účastníkov a kolízneho opatrovníka dospel súd prvej inštancie k záverom, ktoré sú predmetom preskúmania odvolacím súdom.

Námietka odvolateľky, podľa ktorej názoru o nebola dostatočným spôsobom zistená výška nákladov na obidve maloleté deti a správne určená výška výživného tak na maloletého S., ako aj na maloletého S. nie je dôvodná.

Napriek konfrontačnému vzťahu rodičov za uvedené obdobie od januára 2023 prakticky fungovala starostlivosť čo sa týka maloletého S.. V danom prípade podľa odvolacieho súdu správne určil súd prvej

inštancie tú skutočnosť a vyhodnotil, že výživné na maloletého S. vzhľadom na striedavú starostlivosť neurčil.

16. Čo sa týka osobnej starostlivosti matky, do ktorej bol zverený maloletý S., určil súd prvej inštancie výživné vo výške 150 eur, pričom bezpochyby prihliadal na príjem otca, ako aj na príjem matky, ako aj na tú skutočnosť, že maloletý S. je v osobnej starostlivosti výlučne matky. Pre fungovanie výlučnej osobnej starostlivosti je bezpochyby známe a preukázané, že maloleté dieťa sa v prevažnej miere a v prevažnej dobe stará jeden z rodičov, ktoré mu bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. V tomto prípade je tým rodičom matka maloletého S., ktorá v priebehu konania špecifikovala náklady na maloletého a z týchto súd prvej inštancie vychádzal.

17. Odvolací súd obdobne považuje za vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške výživného na maloletého S. s poukazom na tie skutočnosti, na ktoré poukázal odvolací súd vyššie, pričom zdôrazňuje, že deti potrebujú rodičov, ktorí budú dobrí a ktorí zabezpečia ich potreby, istoty a predovšetkým lásku a tú skutočnosť, že sú nablízku, ale vzhľadom na ich vek im nechávajú aj vlastný priestor, teda im nechávajú priestor na ich vlastný život. Z uvedeného bezpochyby vyplýva, že maloleté deti potrebujú obidvoch rodičov. V danom prípade po rozvoze manželstva účastníkov konania došlo k úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom a to spôsobom striedavej osobnej starostlivosti, ako aj osobnej starostlivosti jedného rodiča. Vzhľadom na nerovnaké vzťahy medzi maloletými deťmi a otcom prvoinštančný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku, ktorý je predmetom odvolacieho konania.

18. Odvolací súd má za bezpochyby preukázané, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia sa dostatočným spôsobom venoval skutkovým okolnostiam, ktoré skutočný stav dostatočne zistil a z uvedeného skutkového stavu vyvodil správny právny záver. Dôvody, na ktoré poukazuje právny zástupca matky v odvolaní sú citáciou príslušných nálezov Ústavného súdu, rozhodnutí krajských súdov, z ktorých právny zástupca vyberal a selektoval jednotlivé vyjadrenia súdu, či už ústavného alebo príslušných krajských súdov a na tieto skutočnosti poukazoval. Odvolací súd argumentuje tým, že uvedené citácie sa jednoznačne neviažu na daný prípad, kedy súd prvej inštancie, podľa názoru odvolacieho súdu sa vyrovnal so všetkými skutkovými okolnosťami, ktoré boli predmetom konania pred súdom prvej inštancie a dospel k správne záveru, s ktorým de facto v podstate sa stotožnili aj samotní účastníci konania, teda rodičia maloletého S. a S..

19. Čo sa týka nespokojnosti vo výške určeného výživného má odvolací súd za to, že určené výživné vo výške 150 eur je výživným, ktoré súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil na základe tých skutočností, ktoré mal preukázané v konaní pred súdom prvej inštancie, a to z príjmov, ako aj zo samotného záveru, že maloletý S. bol zverený do striedavej starostlivosti oboch rodičov a maloletý S. bol zverený do osobnej starostlivosti matky.

Aj odvolací súd vzal v úvahu šetrenie vo výške 50 eur mesačne zo strany otca, ktoré je prakticky dlhodobým zabezpečením maloletých detí do budúcnosti, čo vyhodnotil v prospech otca.

V odvolaní matka poukázala na tabuľkové určenie rozpätia výživného na jednotlivé vekové kategórie detí, ktorými sa podľa názoru odvolacieho súdu riadil aj súd prvej inštancie. Odvolací súd však zdôrazňuje, že uvedené tabuľky sú len pomocným materiálom, o ktorý sa súdy vo svojej rozhodovacej praxi opierajú.

V odvolaní odvolací súd nevzhladol taký odvolací dôvod, pre ktorý by rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, resp. zrušil.

20. V nadväznosti na uvedené odvolací súd preto potvrdil napadnutý rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP, a to tak, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3:0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).